

POLITIKKUR

»Reyðgardistarnir« vunnu slagid í Klakksvík

LOGTINGSVALIÐ ER NÚ FARIÐ SO MIKIÐ VÆL AFTUR UM, AT EIN HEVUR SISSAÐ SEG SO MIKIÐ, AT MUD-URIN IKKI VERÐUR TIKIN OV FULLUR, TÁ HUGURIN DRIVUR EIN AT GERA METINGAR. IÐ ALLRA HELST SKULU VERA SOLEIÐIS HATTAÐAR, AT LESARANUM VERÐUR GIVIÐ NAKAÐ, IÐ HELDUR FYRI ØLLUM AT-FINNINGUM, UTTAN SO AT BEINLEIÐIS YMISK POLIT-ISK SJÓNARMÍÐ RENNA IMÓTI HVØRIUM ØÐRUM

Logtingsvalið seinast gav ovur- stórar broytingar.

Nýggi valloð gjordi seg galdandi; men tað mundi koma sum dyggilig- ur hvokkur á mangan, tá vit sá av leiðingarnar.

Menn fullu frá hond, Nýggir menn komu til.

Vit fingi eitt løgting við so ólík- ari samanseting móttvegis tí, ið ver- ið hevði frammanundan, at tingið næstan ikki er at kenna aftur.

Góðar kreftur eru farnar.

Nýggjar óroyndar kreftur eru komnar tilaftur, ið Føroya fólk set- ur sitt álít til.

Hetta álitið er í fyrsta lagi grund- að á tí, at vit hesi seinastu fyra ár- ini hava havt eitt deydísiglarastýri, ið ikki átti viðhald í fólkunum — og tí var vrakað sum hitt mest mis- eydnaða stýri, ið vit nakrantíð hava havt síðan heimastýrislógin kom í gildi, sjálvt um vit taka míni til- tiknu rákarini frá 1951 og fram til 1959 uppi.

Vit javnaðarmenn høvdu sum eitt hitt fremsta málið at fella hina fják- utu sokallaðu »sjálvstýrissamgong- una«.

Hon fall.

Tað eydnaðist ikki teimum ym- isku »sjálvstýrisslökkunum« at vil- leiða so mikið nógv av veljarafjöld- ini, at teir aftur kundu seta stuðlar undir »afturhalds- og sambandspoli- tikke«, soleiðis sum »14. sept.« plag- ar at taka til.

»Samgongan« reyk, hóast hetta ikki var við teimum avleiðingum, ið slíkt deydísiglarastýri hevði uppi- borið.

»Afturhalds- og sambandsstýri« vóru skírnorð »14. september« til stýrið, ið sat.

Vit geva blaðnum viðhald.

Men vit eru ikki samsintir við blaðnum, tá tað stókkuta stund aft- aná hetta orðlag til fulnar er til reiðar at seta nýggjar stuðlar undir niðurgongupolitikk — ella betur sagt: politikk uttan nýskapan.

HINIR OVURDYGGU SMEITIRNIR

»Sjálvstýrissamgongan« fekk ein dyggan frammaná.

Sjálvstýrissamningin reyk øll.

Kjartan Mohr- og hansara fylgis- neytar fingi av at víta — ja, fingi at víta, at teir vóru óynsktir í fæ- oyskum politikk.

Tjóðveldismenn vóru illa hag- reiddir og fingi slík svørðár, at tað vala finst heilivág, ið groða kann teir aftur.

Har tá »sjálvstýrissamgongan«, men burtur úr henni kom Há- um Djarhuus, logmaður, manni- liga, ja, so mannliga, at tað ong- ta fjálmist sjálvstýris- ella tjóð- veldismaður við politiskum skili

og víti, ið aftur krýpur undir veingjaskjól hins mest stóðuleysa politiska flokk, ið nakrantíð hev- ur sett granarnar upp úr tí gjálv- uta og iðkenda politiska blády- pinum, ið »sjálvstýrisslökkare« av ymskum slag og ymskum stigi hava dámað so væl at bóla sær í. Væl í gagnist teimum, ið hildu sína politisku framtíð vera best varda undir hesum politisk falska veingjaskjólunum.

»REYÐGARDISTARNIR« HERJA Á

Hin feroyska veljarafjöldin gav hinum sokallaða »sjálvstýrisslands- stýrinum« hin politiska monusting- in.

Men eisini innanflokka hevði ein longu frammanundan varhugan av, at við revansildi skuldi beinast fyri partamonnum, ið høvdu gingið fjöldini longur á móti enn ynskiligt var eftir afturhaldsins niðkendu krókótum.

Hetta fekk Jóhan Simonsen at ásanna aftaná 12 ára tænastu hjá flokki sínum. Í Klakksvík nevnd- ir »reyðgardistare saman við nokrum — móti fjöldini ikki væl sinnaðum — keypmomnum gjördu eitt politiskt, óhugnaligt sniglop móti hesum manni, sum ívaleyst hevur verið hildin at verði ov mikið sosialistiskt sinnað og í praktiska livinum vist at aftan- fyrri tjóðveldisorð við hvørt gøy- ma seg meiningar, ein er til reið- ar at seta í verk, tá atstóður eru til tess.

Jóhan Simonsen var formaður í keypsamtökuni í Klakksvík og nevndarlímur í Føroya keypsam- töku.

Hetta var ovastunum í Norðoya tjóðveldisfelag ov mikið, og so var at manna eitt lið av »reyðgardist- um«, aftrat at fella mannin, ið ikki smæddist at vísa andlit og standa við tað, ið hann persónliga og poli- tiiskt helt gagna fjöldini best.

MEN LIVIÐ SKAL LIVAST VIÐARI — EISINI POLITISKT

Vit skulu vera teir fyrstu at heilsa ungmennum vælkomnum á hin politiska vígvøllin.

Bara vit kundu fingið nógv fleiri! »Arvtakarini« til tjóðveldisting- sessin í Norðoyum varð Finnbo- gi Isaksen, útvarpsmaður.

Ein sera fitiligur, fryntligur og gávurikur ungur maður, ið ívaleyst verður at leika í politiska talvinum javnt við mangar aðrar, ið givið seg hava upp í politikk.

* Men politiski »barnadópur« * hansara verður at standa sum * eitt dakt kapitul í søgu tjóð- * veldismanna — ein veruleiki,

* ið rokkur langt inn í mann- * garð hansara egnu og annars * politisku viðhaldsmanna teirra, * ið seinast myndaðu landastjórn- »Jomfrútalac Finnbo- gi Isaksen var hon, ið hildin var í Klakksvík; men henni gav fáur gatur, tí tjúk- um »politiskum« fjasi skal ein leita leiði eftir.

Vit skuldu loysa. Aftaná var tíðs nokk at fara at kanna um vit yvirhovur kundu greiða okkara figgarviðurskifti sjálvi.

Við hesum orðum gav Finnbo- gi tjóðveldinum í Norðoyum ein so dyggan frammaná, at hann sneiddi ikki minni enn 2,9 prosent burtur av tjóðveldisfylking- ini, ið verið hevði frammanund- an.

Og tá ið hesin sami maður skuldi standa andlit til andlit í veruleika- práti, hvat gjordi og útinti hann tá.

Jú, hann kreypt sum hin seinfor- asti snigil uttan um allar veruleik- ar, og lat fjöldina víta

at blaðstjóri á SOSIALINUM hevði greitheila,

at sami blaðstjóri var blaðstjóri á Føroya einasta »smudsblað«.

at Danbjørg ikki var maður fyri at ferðast við minni forum enn »Tjaldirnum« ella »Kronprins Olave,

at javnaðarflokkurin í Norðoyum heystaði sínar krossar við lætt- vinnum kossum,

at partar av veljarafjöldini í Norðoyum lættliga lótu seg keypa við einari Føroya bjór hetta seinasta tí eitt av valev- num javnaðarflokksins í Norð- oyum — Einar Waag — er eigar av bryggjarinum Føroya bjór).

TE liturin
TE bragdið
LYONS
TE angin

Quick
Brew

Aðalumboð: eysturoyar heilsola

Aftrat hesum royndi hesin sami unglingi at brúka sín rætt sum út- varpsmaður og tíðindamaður í løg- tinginum av fúlusta slag at seta niður á tingmenn, ið ikki hóskaðu hansara kramm, tí teir ikki vóru at finna í tinghøllini, tá hann var staddur har.

Hetta var tað, hin nýggja tjóð- veldisheitan hevði at bjóða sum dopsgevu, tá hann steig hitt fyrsta stigið inn um hina politisku gát- ina.

»Reyðgardistarnir« hava talað!!!

LIVSEJART — MEN KORTINI FRÆGARI

Mannilgari hevði hóast alt verið at staði sum onkur annar og einki ella minst møguligt sagt.

Heldur kroyst onkra hond, svorið trygdareid og givið gylt lyfti, at tað aldri vildi henda, at flokkurin gekk við til nakra loysing ella nakrar yvirtøkur.

Heldur heilskapad »fuppi« enn »biligan« upplestur og »biligt« per- sonligt mosn, sjálvt um tað tiltalar undirlutakensur og hitt minni at sær komna í sálarlivinum.

LAT FYLKINGINA AV ØLL- UM JAVNAÐARHUGAÐUM FØROYINGUM GERAST STERKARI OG MENSKARI, OG LAT ØKKUM FYLKJA LJØIÐ SO VÆL, AT VIT EISINI TAKA ØDNARTAKIÐ, TÁ HIN MIKLI ÁGANGURIN GONGUR Á, ALTIÐ FYRI SO- SIALISMUNI. ALDRI VIÐ TJÓVELDINUM OG TERRA ANTISOSIALISTISKA POLI- TIKKI, IÐ ER SO NÆRGANG- IN TEIRRA EGNU, BARA TÁÐ Í LOTUNI HUGNAR TJÓVELDISKEYPMONNUM OG TERRA HANDGINGNU MONNUM AT VINNA EIN STOKKUTAN SIGUR.

Sjúkralønir

Soleiðis eitur greinastubbi, sum stendur í H.A.F. tíðindi fyri okto- ber 1966.

Tað sum fær Føroya Arbeidara- felag at gera viðmerking til henda greinastubba er tá blaðstjóri for- maður Havnar Arbeidsmannafelags skrivar:

»Ringast farin figgarliga er kort- ini hann, sum fær sjúku, ið ikki heileiðis stavar frá skaða undir ar- beidi, og sum í aðrar mátar ikki gevur honum rætt til avlamspens- ión, o givið er, at tá inntøkmis- urin hjá hesum monnum er eins meitur og hjá øðrum, megu feløg- ini finna fram til eina skipan, sum kann geva honum ein styrk so leingi ein møgulig longrokjut sjúka varar...«

Merkiligt at Martin Joensen skal skriva soleiðis: »megu feløgin finna fram til eina skipan, tí hann kann ikki vera so stuttimur, at hann ikki minnst skrivi frá Føroya Arbeidarafelag, ið varð sent til øll arbeidarafeløg — eisini Havnar Arbeidsmannafelag — sum tá, tann 9. oktober 1964, ikki vóru vóru lim- ir av Føroya Arbeidarafelag.

Vit loysa okkum at endurgeva skrivi, tað var soljóðandi:

»Á aðalfundi Føroya Arbeidara- felags í ár varð m.a. samtykt at heita á øll arbeidsmanna- og ar- beidskvinnufeløg, sum ikki eru lim- ir av Føroya Arbeidarafelag, fyri at tey kunnu fáa lut í tí uppsparing, ið fer fram innan fyri limir felags- ins viðvíkjandi sjúkra- og harvið arbeidsløysistrygging, og bjóða teimum limaskap.

Henda uppsparingin byrjaði í 1959, og við tí stuði grunnurin hevur fingið frá Føroya løgtingi — figgarárið 1963/64 iroknað — er hann komn upp í eina peninga- hædd av kr. 232.560,40.

Tá grunnurin er komn upp á kr. 500.000,- fer hann at virka, og er ætlanin at hava treytirnar fyri út- býtingini av stuði til teir, sjúku limirnar nakað eins og treytirnar eru fyri »sygelønsoyðingene« í Dan- mark.

Inntøkan til grunnin er henda: Limagjald, sola av 1. mai merkjum og løgtingsstuðul.

Limagjaldið er skipað soleiðis: Sambært sáttmála við Føroya Ar- beidsgevarafelag verður ½ pst. av- tikið av arbeidslønini áðrenn hon verður útgoldin. Hesin peningur verður síðan inngoldin til Føroya Arbeidarafelag, og av tí upphædd hetta ½ pst. verður fer 25 pst. bein-

leiðis í sjúkra- og arbeidsløysis- grunnin.

Føroya Arbeidarafelag vil meina at tað er skeiðt, at ikki alt tað ar- beidandi fólkid er við í hesum til- taki, sum bert kann verða til gagns fyri tey, ið koma undir ta van- lagnu at verða sjúk.

Vit vóna at frætta aftur skjótast til ber og helst innan árslok.

Viðmerkjast skal, at limir Føroya Handverkarafelags eru eisini bjóð- aðir við í uppsparingini.

Aheitan varð eisini send til tær bygdir í Føroyum har ongi arbeid- arafeløg eru. — Har var arbeid- sfólkið biðið um at gerast limir í arbeidarafelag í næstu grannabygd fyri at kunna fáa lut í uppsparingini til sjúkra- og arbeidsløysisgrunn felagsins.

Tiveri tók onki arbeidarafelag — heldur ikki Havnar Arbeids- mannafelag — ella nakað handverk arafelag móti aheitan okkara og gjordist limir av »Sjúkra- og ar- beidsløysisgrunninum«.

Sjúkragrunnurin hevur nú eina bgn av ca. kr. 400.000,- — fyra hundrad túsund krónur — men greitt er tað, at um øll feløgin vóru limir, so var ognin í minsta lagi tvífalda.

Grundarlagið er lagt, og ongin kann rokna við at fáa nakað fyri onki. At gjalda 1/8 pst. av arbeid- slønini til uppsparing í ein sjúkra- og harvið arbeidsløysisgrunn halda, í hvørjum tilfelli ikki limir Føroya Arbeidarafelags, er ov nógv, og ein merkir yvirhovur ikki nakað til henda frádrátt, tí peningurin verður tikið av áðrenn lønin er út- goldin.

At arbeidsgævararnir eisini átti at goldið til hesa uppsparing er eyðsæð, hetta hava vit, undir sam- ráðingum fleiri ferðir roynt at fing- ið teir til, men enn uttan úrslit, og tað kemur helst av tí, at ikki øll arbeidarafeløgin eru aftanfyrri kravið, ið framsett verður.

Vónandi fer hetta nú at eydnast.

Tvøroyri, 19. november 1966.

Vegna Føroya Arbeidarafelag
Gunnar Petersen.

BETHE — Sverrisgøta

Bibiltimi kl. 9.30 og prædika kl. 10.30 leygdagin.
Sunnudagsskúli kl. 11.00 sunnu- dagin.